

[Aage Fogh.]

Talerstolen, formentlig med den fungerende Formands Tilladelse. Jeg skal ikke fortsætte i samme Skure, men kun gøre opmærksom paa, at da jeg havde bedt om en kort Bemærkning for straks at svare paa den lidt kraftige Salut, fik jeg den ikke, jeg maatte vente til nu. Jeg gør opmærksom paa, at saadan faldt det, jeg ved ikke, om der i og for sig var nogen Begrundelse for det.

For at Betegnelsen „løgnagtig“ i hvert Fald ikke skal hæfte paa mig, skal jeg tillade mig forholdsvis kort at gøre Rede for de Ting, det ærede Medlem angreb mig for, og hvorom det ærede Medlem altsaa vilde paastaa, at jeg indtil September sidste Aar havde udtalt mig løgnagtigt flere Gange. Jeg maa repetere lidt over for det ærede Medlem, det har jeg gjort over for et Par andre ærede Medlemmer af Venstre tidligere.

Det, jeg har sagt, er, at hvis man havde vedtaget Lovforslaget 1934, havde vi haft en Konvertering, der vilde sænke Renten med ½ pCt. paa de højt forrentede Obligationer, saa havde vi haft et Rentetilskud paa 1,3 pCt. for praktisk talt alle Laan, saa havde vi haft en Rentehøjde paa alle private Laan, der højst maatte gaa til 4½ pCt., saa havde vi haft et Moratorium gennemført, der vilde have medført, at navnlig yngre Landmænd, der var kommet til i en vanskelig Tid, vilde kunne have faaet Lov til at gaa fri fra deres Ejendomme med en lille Kapital i Behold; hvad de skyldte, hvad de var skrevet for i Tingbogen, vilde være blevet slettet.

Hvorfor vilde man ikke være med til det, ærede Medlem? Aarsagen til, at det ærede Medlem ikke vilde være med, angiver han nu at være den, at Sparekasserne skulde betale. Det ærede Medlem sagde heroppe — vel nok i Overensstemmelse med Sandheden, det maa jeg formode, siden det ærede Medlem sluttede saa dristigt —, at der skulde tages fra Sparekasseindskyderne, medens alle andre skulde have. Jeg har forstaaet det saadan, at der skulde tages af Sparekasseindskyderne, fordi der skulde konverteres, og Obligationerne derfor skulde give lavere Rente, at der af samme Grund skulde paalægges en Skat paa Aktieudbytterne; de Aktieselskaber, der gav over 6 pCt. i Udbytte, skulde afgive 10 pCt. af deres Overskud til Fordel for det nødstedte Landbrug.

Dette Forslag gennemført i 1934 vilde antagelig have givet mellem 30 og 40 Mill. Kr. til Fordel for Landbruget. Dette Forslag kombineret med en Smørordning, som dengang var foreslaaet af Regeringen, vilde have givet tilsammen imellem 50 og 60 Mill. Kr. Disse Foranstaltninger vilde igenom den Periode, der er gaaet, have medført, at danske Landmænd ikke skulde have svaret mere i Rente til den laante Kapital, end de vilde kunne have fremskaffet af Bedriften, naar de selv havde faaet rigelig Løn for deres Arbejde. Det er det, der er Venstres Ansvar — og det er de Venstre-mænd, der staar heroppe i Dag og gebærder sig, som det er sket!

Endelig siger det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, om der var Mulighed for at gennemføre det. Det burde man i hvert Tilfælde vide, at der var. Tiden er ikke til at læse lange Erklæringer op, men jeg vil hen-vise til de Aktstykker, der staar henne paa Hylden. Der vil det ærede Medlem kunne faa de Oplysninger, der er nødvendige, de Oplysninger, der siger, at den højtærede Statsminister paa Ministeriets Vegne har afgivet Erklæring om, at der var en tilbørlig og tilstrækkelig Sikkerhed bag Bankkon-sortiets Dannelse. Der vil det ærede Medlem kunne faa at vide, at Bankdirektør Oluf Nielsen paa Storbankernes Vegne har givet Oplysning om, at Sagen kunde gennemføres. Det ærede Medlem vil endelig ved at studere lidt i Landstingstidende fra 6. September 1934, Sp. 1525, kunne finde en Oplysning om, at det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch har sagt: „Jeg maa for øvrigt sige, at Vilkaarene for Konverteringens Gennemførelse synes at være gunstige i Øjeblikket.“

Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at Mulighederne har været der. Der er heller ingen Tvivl om, at det var de Herrer, der sidder i Oppositionspartierne nu, der ødelagde det. Og jeg vil gerne sige til den anden Side af Salen, at naar nu Landbrugets Repræsentanter gebærder sig, som de gør her, bør de vide, at Landmændene i Almindelighed er bedre end de Repræsentanter, de har herinde, og saa bør man ikke lade sig forlede til den Opfattelse, at de Lovforslag, der her er forelagt, skulde droppes, fordi de viser det Aasyn, men saa bør disse Lovforslag fremmes nu, og saa bør man i Løbet